

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การเปรียบเทียบแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2528
2. เพื่อเปรียบเทียบแนวความเป็นครูระหว่างนิสิตนักศึกษาชายกับนิสิตนักศึกษาหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบแนวความเป็นครูระหว่างนิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแนวความเป็นครู ด้านความสามารถเฉพาะ ประสิทธิภาพที่สัมพันธ์กับแนวครู ทักษะคิดต่อวิชาชีพครู ความสามารถทั่วไป และความรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตนักศึกษาที่สอบผ่านข้อเขียนเพื่อเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2528 จำนวนทั้งหมด 1,593 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบย้อนรอย ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือที่สร้างโดยคณะอนุกรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครูซึ่งประกอบไปด้วยแบบวัดความเป็นครูจำนวน 3 ชุด คือ

- ชุดที่ 1 ด้านความสามารถเฉพาะ
- ชุดที่ 2 ด้านประสิทธิภาพที่สัมพันธ์กับแนวครู
- ชุดที่ 3 ตอนที่ 1 ด้านทักษะคิดต่อวิชาชีพครู
ตอนที่ 2 ด้านความสามารถทั่วไป
ตอนที่ 3 ด้านความรู้รอบตัว

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล (คะแนน) จากแหล่งที่เก็บข้อมูลดังนี้

1. ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. กองวิชาการ กองบริการการศึกษา และกองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย

เมื่อคัดลอกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาจัดแบ่งแยกตามอันดับการเลือก และเพศ โดยใช้มหาวิทยาลัยเป็นหลักในการแบ่ง แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์และเปรียบเทียบคะแนนแนวความเป็นครูทั้ง 3 ชุด กับอันดับการเลือกและเพศของนิสิตนักศึกษา โดยเปรียบเทียบจากตัวกลางเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจาย ตลอดจนเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวกลางเลขคณิตโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง

ตอนที่ 2 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครู ด้านความสามารถเฉพาะ ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู ที่สนใจต่อวิชาชีพครู ความสามารถทั่วไปและความรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษาพร้อมทดสอบความมีนัยสำคัญ

ข้อค้นพบ

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษาคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง ในปีการศึกษา 2528

1.1 ด้านความสามารถเฉพาะ โดยส่วนรวมนิสิตนักศึกษามีคะแนนความสามารถเฉพาะ โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 54 เมื่อพิจารณาความสามารถเฉพาะของนิสิตนักศึกษาเป็นรายมหาวิทยาลัย ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากรมีค่าตัวกลางเลขคณิตสูงสุด (ร้อยละ 60) รองลงมาคือนิสิตนักศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 59) และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความสามารถเฉพาะต่ำที่สุด (ร้อยละ 49)

ผลการเปรียบเทียบตัวกลาง เลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครู ด้านความสามารถเฉพาะ ของนิสิตนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัยมีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะไม่แตกต่างกัน

1.2 ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู โดยส่วนรวมนิสิตนักศึกษามีคะแนนประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 59 เมื่อพิจารณาประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูของนิสิตนักศึกษาเป็นรายมหาวิทยาลัย ปรากฏว่านิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีค่าตัวกลางเลขคณิตสูงที่สุด (ร้อยละ 61) รองลงมาคือนิสิตนักศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 59) และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูต่ำที่สุด (ร้อยละ 56)

ผลการเปรียบเทียบตัวกลาง เลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครู ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูของนิสิตนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัยมีคะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูไม่แตกต่างกัน

1.3 ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู โดยส่วนรวมนิสิตนักศึกษามีคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพครู โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 59 เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาเป็นรายมหาวิทยาลัย ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากร มีค่าตัวกลางเลขคณิตสูงที่สุด (ร้อยละ 65) รองลงมาคือนิสิตนักศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 64) และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีค่าตัวกลาง เลขคณิตของคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่ำที่สุด (ร้อยละ 51)

ผลการเปรียบเทียบตัวกลาง เลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครู ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัยมีคะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

1.4 ด้านความสามารถทั่วไป โดยส่วนรวมนิสิตนักศึกษามีคะแนนความสามารถทั่วไป โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 52 เมื่อพิจารณาความสามารถทั่วไปของนิสิตนักศึกษาเป็นรายมหาวิทยาลัย ปรากฏว่านิสิตนักศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีค่าตัวกลาง เลขคณิตสูงที่สุด

(ร้อยละ 54) รองลงมาคือนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร (ร้อยละ 52) และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความรู้ทั่วไปต่ำที่สุด (ร้อยละ 36)

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปของนิสิตนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัยมีคะแนนด้านความสามารถทั่วไปไม่แตกต่างกัน

1.5 ด้านความรู้รอบตัว โดยส่วนรวมนิสิตนักศึกษามีคะแนนความรู้รอบตัวโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 51 เมื่อพิจารณาความรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษาเป็นรายมหาวิทยาลัย ปรากฏว่านิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีค่าตัวกลางเลขคณิตสูงที่สุด (ร้อยละ 54) รองลงมาคือนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ร้อยละ 53) และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความรู้รอบตัวต่ำที่สุด (ร้อยละ 47)

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัยมีคะแนนด้านความรู้รอบตัวไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง คณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ปีการศึกษา 2528

2.1 ความสามารถเฉพาะ ปรากฏว่านิสิตนักศึกษาชายมีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความสามารถเฉพาะคิดเป็นร้อยละ 54.23 สูงกว่านิสิตนักศึกษาหญิง ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 52.17

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะของนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง พบว่า นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิงมีคะแนนด้านความสามารถเฉพาะไม่แตกต่างกัน

2.2 ด้านประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูปราภฏว่านิสิตนักศึกษาหญิงมีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูกิจเป็นร้อยละ 59.30 สูงกว่านิสิตนักศึกษาชาย ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตกิจเป็นร้อยละ 58.00

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแววความเป็นครู ด้านประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูของนิสิตนักศึกษาชาย และนิสิตนักศึกษาหญิง พบว่า นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิงมีคะแนนด้านประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูไม่แตกต่างกัน

2.3 ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ปราภฏว่านิสิตนักศึกษาหญิงมีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพครู กิจเป็นร้อยละ 58.88 สูงกว่านิสิตนักศึกษาชาย ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตกิจเป็นร้อยละ 58.53

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแววความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง พบว่า นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิงมีคะแนนด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนแววความเป็นครูของนิสิตนักศึกษาที่มีอันคับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกันในปีการศึกษา 2528

3.1 ด้านความสามารถเฉพาะ ปราภฏว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกวิชาคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์อันคับ 4-6 มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความสามารถเฉพาะกิจเป็นร้อยละ 55.62 สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกอันคับ 1-3 ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตกิจเป็นร้อยละ 52.78

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแววความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะของนิสิตนักศึกษาที่มีอันคับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน พบว่านิสิตนักศึกษาที่มีอันคับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีคะแนนความสามารถเฉพาะไม่แตกต่างกัน

3.2 ด้านประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครู ปราภฏว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ อันคับ 4-6 มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับ

แนวครุฑเป็นร้อยละ 58.78 สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 1-3 ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 58.52

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้าน
ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูของนิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์ และศึกษา
ศาสตร์ต่างกัน พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างก็มี
คะแนนประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูไม่แตกต่างกัน

3.3 ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ปรากฏว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกวิชาคณะครุศาสตร์
และศึกษาศาสตร์อันดับ 4-6 มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพครุฑคิดเป็นร้อยละ
58.78 สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 1-3 ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 58.68

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครู ด้าน
ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ต่างกัน
พบว่านิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อ
วิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

3.4 ด้านความสามารถทั่วไป ปรากฏว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกวิชาคณะครุศาสตร์
และศึกษาศาสตร์อันดับ 4-6 มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความสามารถทั่วไปคิดเป็นร้อยละ
48.43 สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 1-3 ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 48.38

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความ
สามารถทั่วไปของนิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน พบว่า
นิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีคะแนนความสามารถ
ทั่วไปไม่แตกต่างกัน

3.5 ด้านความรู้รอบตัว ปรากฏว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกวิชาคณะครุศาสตร์ศึกษา
ศาสตร์อันดับ 4-6 มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความรู้รอบตัวคิดเป็นร้อยละ 50.22 สูงกว่า
นิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 1-3 ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 50.14

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน นิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีคะแนนความรู้รอบตัวไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษา เมื่อพิจารณาด้านมหาวิทยาลัย เพศ และอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์พร้อมกัน

4.1 ด้านความสามารถเฉพาะเมื่อพิจารณาด้านมหาวิทยาลัยกับเพศ มหาวิทยาลัยกับอันดับการเลือก เพศกับอันดับการเลือก มหาวิทยาลัยกับเพศ และอันดับการเลือกของนิสิตนักศึกษาปรากฏว่า นิสิตนักศึกษามีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะไม่แตกต่างกัน

4.2 ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู เมื่อพิจารณาด้านมหาวิทยาลัยกับเพศ มหาวิทยาลัยกับอันดับการเลือก เพศกับอันดับการเลือก และมหาวิทยาลัยกับเพศและอันดับการเลือกของนิสิตนักศึกษา ปรากฏว่านิสิตนักศึกษามีคะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูไม่แตกต่างกัน

4.3 ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูเมื่อพิจารณาด้านมหาวิทยาลัยกับเพศ มหาวิทยาลัยกับอันดับการเลือก เพศกับอันดับการเลือก และมหาวิทยาลัยกับเพศและอันดับการเลือกของนิสิตนักศึกษา ปรากฏว่านิสิตนักศึกษามีคะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

4.4 ด้านความสามารถทั่วไปเมื่อพิจารณาด้านมหาวิทยาลัยกับเพศ มหาวิทยาลัยกับอันดับการเลือก เพศกับอันดับการเลือก และมหาวิทยาลัยกับเพศและอันดับการเลือกของนิสิตนักศึกษา ปรากฏว่านิสิตนักศึกษามีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปไม่แตกต่างกัน

4.5 ด้านความรู้รอบตัว เมื่อพิจารณาด้านมหาวิทยาลัยกับเพศ มหาวิทยาลัยกับอันดับการเลือก เพศกับอันดับการเลือก และมหาวิทยาลัยกับเพศ และอันดับการเลือกของนิสิตนักศึกษา ปรากฏว่านิสิตนักศึกษามีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวไม่แตกต่างกัน

5. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแนวความเป็นครู ด้านความสามารถ

เฉพาะ ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครู ที่สนใจต่อวิชาชีพครู ความสามารถทั่วไป และความรู้รอบตัวปรากฏว่าคะแนนแววความเป็นครูในทุกด้านมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคะแนนแววความเป็นครูของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยต่าง ๆ พบว่า โดยส่วนรวมนิสิตนักศึกษาของทุกมหาวิทยาลัยมีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแววความเป็นครูอยู่ในระดับปานกลาง (คิดเป็นร้อยละ 55) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2526) ที่ว่าระดับแววความเป็นครูหรือประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับวิชาชีพครูส่วนมากไม่สูง และไม่แตกต่างกันในระหว่างสถาบันต่าง ๆ (ทบวงมหาวิทยาลัย 2526: 175) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ เป็นผู้ที่มีความรู้ปานกลาง ซึ่งสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2522) ได้ทำการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับแววความเป็นครู พบว่า บุคคลที่เข้าสู่วิชาชีพครูเป็นพวกที่มีพื้นฐานความรู้ปานกลางค่อนข้างต่ำ (ทบวงมหาวิทยาลัย 2526: 174) จึงอาจทำให้นิสิตนักศึกษามีคะแนนแววความเป็นครูอยู่ในระดับปานกลางดังกล่าว

ผลการวิจัยพบว่าโดยส่วนรวมนิสิตนักศึกษาของทุกมหาวิทยาลัยมีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแววความเป็นครูด้านที่สนใจต่อวิชาชีพครูสูงสุด รองลงมาได้แก่คะแนนด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครู และคะแนนด้านความสามารถเฉพาะตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตนักศึกษาทราบว่า ตนเองเลือกเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นคณะที่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพครู จึงพยายามสอบถามรุ่นพี่ เพื่อขอคำแนะนำในการเตรียมตัวสอบและเสาะหาตำราทางด้านนี้มาศึกษาก่อนล่วงหน้า อีกทั้งผลการวัดมีการนำไปประกอบการสัมภาษณ์ ทำให้นิสิตนักศึกษาพยายามตอบให้ดีที่สุด จึงทำให้คะแนนแววความเป็นครูด้านที่สนใจต่อวิชาชีพครู ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูและความสามารถเฉพาะสูงกว่าด้านอื่น ๆ สำหรับคะแนนแววความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปและความรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษามีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนด้านนี้คิดเป็นร้อยละ 52 ต่ำกว่าด้านที่เกี่ยวกับวิชาชีพครูเล็กน้อย ซึ่งพออนุมานได้ว่านิสิตนักศึกษามีคะแนนความสามารถทั่วไปและความรู้รอบตัวอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2526) ที่ว่าผู้สมัครเข้าศึกษาในแต่ละสถาบันมีความรู้รอบตัวทางการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

(ทรวงมหาวิทยาลัย 2526: 118) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตนักศึกษาคิดว่าความรู้รอบตัวและความสามารถทั่วไปนั้นสามารถที่จะเรียนรู้ได้โดยทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน จึงมิได้เตรียมตัวศึกษาและค้นคว้าไว้ก่อนล่วงหน้ามากเท่าใดนัก ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้คะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวและความสามารถทั่วไปต่ำกว่าด้านที่เกี่ยวกับวิชาชีพครูดังกล่าว

2. ผลการวิจัย เกี่ยวกับการเปรียบเทียบคะแนนแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ปรากฏว่านิสิตนักศึกษามีคะแนนแนวความเป็นครูไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตนักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษาในสายวิชาชีพครู เป็นผู้ที่มีความรู้ปานกลาง นิสิตนักศึกษาที่มีระดับความรู้สูง หรือ "คนเก่ง" นั้น ไม่นิยมเลือกเข้าศึกษาในสายวิชาชีพนี้ เพราะวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่รับค่าตอบแทนต่ำ สังคมไม่นิยมและยกย่องเหมือนกับแพทยศาสตร์ หรือวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งได้รับค่าตอบแทนสูงและสังคมต้องการ นอกจากนี้อาจเป็นไปได้ว่าผู้ที่มีความถนัดในการเป็นครูจริง ๆ นั้น ไม่มีโอกาสได้เข้ามาในสายวิชาชีพครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านครอบครัวหรืออื่น ๆ จึงเป็นไปได้ว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์เป็นผู้ที่มีความรู้ปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2526) ที่ว่าบุคคลที่เข้าสู่วิชาชีพครู เป็นพวกที่มีพินความรู้ปานกลางค่อนข้างต่ำ อาจเป็นสาเหตุให้นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีคะแนนแนวความเป็นครูไม่แตกต่างกันดังกล่าว

3. จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกับมีคะแนนแนวความเป็นครูไม่แตกต่างกัน เกี่ยวกับอันดับการเลือกของนิสิตนักศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526:1-7) ได้ทำการศึกษาระดับการเลือกคณะวิชาต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกคณะวิชาแบบกระจายมากกว่าการเลือกกลุ่มสาขาวิชาเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ที่เลือกทำการเลือกตามสิทธิ์ที่ให้มามีอันดับการเลือก 6 อันดับ จนครบเท่านั้น โดยมีได้ประสงค์ที่จะเข้าเรียนในสาขาวิชาที่เลือกนั้นอย่างแท้จริง จากเหตุผลดังกล่าวจึงอาจเป็นไปได้ว่า นิสิตนักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ของทุกมหาวิทยาลัย เลือกคณะวิชานี้อย่างไม่เป็นระบบซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้นิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีคะแนนแนวความเป็นครูไม่แตกต่างกันแสดงว่าตัวแปรอันดับการเลือกไม่ได้เป็นดัชนีชี้ ความสนใจในการเรียนวิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาเลย

4. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแว่วความเป็นครู ด้านความสามารถเฉพาะ ประสพการณ์ที่สัมพันธ์กับแว่วครู ทักษะคติต่อวิชาชีพครู ความสามารถทั่วไปและความรู้รอบตัวของ นิสิตนักศึกษาทุกมหาวิทยาลัย ปรากฏว่าคะแนนแว่วความเป็นครูทุกด้านมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะคะแนนแว่วความเป็นครู ด้านความสามารถทั่วไปกับความรู้อ้อมตัวมีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่ ด้านอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าแบบวัดความสามารถทั่วไปกับแบบวัดความรู้รอบตัวมีการวัดในคุณ ลักษณะที่คล้าย ๆ กันคือ วัดในสิ่งทีนิสิตนักศึกษาสามารถที่จะเรียนรู้ได้ โดยกระบวนการทางสังคม ซึ่งผู้ทีมีความสนใจและถนัดในการเป็นครู ย่อมน่าจะมีความรู้ในลักษณะดังกล่าว จึงอาจทำให้แบบ วัดความสามารถทั่วไปและแบบวัดความรู้รอบตัวมีความสัมพันธ์กันสูง ในบรรดาค่าสหสัมพันธ์ทั้งหมด มีข้อนำสังเกตในกรณีความสัมพันธ์ของคะแนนแว่วความเป็นครู ด้านความรู้รอบตัวกับคะแนน ด้าน ทักษะคติต่อวิชาชีพครู ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อค้นพบของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2526) ทีว่าคะแนน ทักษะคติต่อวิชาชีพครูไม่ว่าวัดด้วยวิธีของเธอร์สโตน หรือวิธีพิชปินก็ตาม ไม่สัมพันธ์กับความรู้อ้อมตัว ทางการศึกษา (ทรวงมหาวิทยาลัย 2526:120) แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนแว่ว ความเป็นครู ด้านความรู้รอบตัวกับคะแนนด้านทักษะคติต่อวิชาชีพครูทีได้ จากการวิจัยของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ กับค่าสหสัมพันธ์ทีได้จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าค่าสหสัมพันธ์ทั้งสองไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่านิสิตนักศึกษาทุกมหาวิทยาลัย ทั้งนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนัก ศึกษาหญิง มีคะแนนแว่วความเป็นครูอยู่ระดับปานกลางและไม่แตกต่างกัน ดังนั้นควรจะได้มีการ ปรับปรุงหลักสูตรของคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ใหม่ เพื่อให้สัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษาทีมีแว่ว ความเป็นครูในระดับปานกลางดังกล่าว
2. จากผลการวิจัยพบว่า อันดับการเลือกไม่ได้เป็นดัชนีชี้ความสนใจในการเรียนวิชา ีชีพครูของนิสิตนักศึกษา จึงควรทีจะได้มีการปรับปรุงระบบการคัดเลือกใหม่ โดยการลดอันดับการ เลือกลงให้เหลือ 3-4 อันดับ
3. ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดแว่วความเป็นครูด้านทักษะคติต่อวิชาชีพครู มีความสัมพันธ์

กับแบบวัดความรู้รอบตัวอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นเพื่อความถูกต้อง ควรจะได้มีการวิจัยเพิ่มเติมในกรณีอื่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครูชุนให้มีความเหมาะสมและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบว่า นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยส่วนกลางกับนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยจุกักรับ กับนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยไม่จุกักรับ และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกับนิสิตนักศึกษาของวิทยาลัยครู (สหวิทยาลัย) มีคะแนนแนวความเป็นครูแตกต่างกันหรือไม่
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบว่าคะแนนแนวความเป็นครูมีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยสะสม ม.ศ.5 อาชีพ/รายได้ของบิดามารดา ขนาดของครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาหรือไม่
3. ควรใช้เครื่องมือชุนติดตามศึกษา คว้าแนวความเป็นครูของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์เป็นอย่างไร มีผลที่เกิดจากหลักสูตร (Curriculum effect) หรือไม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย